

σα στο πολυτελές σαλόνι της. Τόν είχε δη' από την πρώτη βραδυά, κατάλαβε ύστερα την ταραχή του, λυπήθηκε την μοναξιά του και τον φώναξε.

«Ο Πώλ στεκόταν σαν αποσβολωμένος. Η παράξενη και ουβιλική γοητεία αυτής της γυναίκας τον έτρόμαζε και τον έτρέλλαινε. Τ'όνομά της δέ θέλησε να τὸ πῆ και ὁ Πώλ σαν τζέντλεμαν της υποσχέθηκε ὅτι δὲν θὰ ζητήσει να τὸ μάθη. Τὴν κυττούσε τώρα και τὴν σύγκρινε με τὴν Ἰσαβέλλα!... Θεέ μου! τί θαῦμα ὡμορφιάς ἦταν αὐτὴ ἡ γυναίκα!...»

— Ἀκούστε, τοῦ εἶπε ἐκείνη, ἂν ἡ γνωριμία μας προχωροῦσε, ἴσως να γίνῃ αἰτία να υποφέρετε. Κ' εἶστε τόσο νέος ἀκόμα! Γι' αὐτὸ σὰς συμβουλεύω να φύγετε ἀμέσως ἀπὸ τὸ Παρίσι, γιὰ τὴν Ἀγγλία, γιὰ ὅπου θέλετε τέλος πάντων. Πάντως φευγάτε μακριὰ ἀπ' ἐδῶ!...

— Μὰ τί ἄλλο θὰ μπορούσα να εὐχηθῶ παρά να υποφέρω ἀπὸ σὰς και γιὰ σὰς; τῆς ἀπάντησε ὁ Πώλ.

Σὲ δυὸ μέρες, ὁ Πώλ ἔγραφε με εἰλικρίνεια στὴν Ἰσαβέλλα:

«Εἶχα ἀπατηθῆ γιὰ τὸ αἶσθημά μου. Δὲν ἦταν ἄλλο ἀπὸ μιὰ ἀδελφικὴ φιλία, ἡ ὁποία θὰ ὑπάρχει πάντοτε στὴν ψυχὴ μου...»

Ὁ ἔρωτας τοῦ Πώλ και τῆς κυρίας με τὰ μαῦρα ἦταν κάτι σαν ὄνειρο... Τὸ μυστήριό του τριγύριζε τὴν ἀγνωστὴ τὸν δυνάμωνε και ποτὲ δυὸ ἐρωτευμένοι δὲν εἶχαν γνωρίσει τέτοια ἀπόλυτη εὐτυχία. Στὴν ἀδικόπη χαρὰ τους δὲν ἦρθε ποτὲ στιγμή να πικραθοῦν. Κι' ὅταν καμμιά φορὰ στὰ μάτια τῆς ἀγνωστῆς ἀπλώνονταν μιὰ θλιμμένη σκιά, ὁ Πώλ ἤξερε να τὴν σβύνη μ' ἕνα θερμὸ φίλημα... Ἐτσι πέρασαν τρεῖς ὀλόκληρες βδομάδες. Μὰ ἕνα πρωτὸ ὁ Πώλ ὅταν ξύπνησε, ζήτησε τὴν ἀγαπημένη του και δὲν τὴ βρῆκε. Τοῦ ἔδωκαν σὲ λίγο ἕνα γράμμα ποὺ τελείωνε ἔτσι:

«Καρδιά τῆς καρδιάς μου, τὴν πρώτη μέρα ποὺ σ' ἐγνώρισα ἦσουν τὸ καλύτερο μου, ἔπειτα ἦσουν ὁ ἔρωτάς μου, και τώρα εἶσαι ἡ ζωὴ μου. Γι' αὐτὸ πρέπει να σ' ἀφήσω... γιὰ να σώσω τὴ ζωὴ σου. Μὴ με ἀκολουθήσεις! Πίστεψέ με ὅτι δὲν μπορούσε να ἐξακολουθήσῃ ἡ σχέση μας οὔτε μιὰ ὥρα περισσότερη. Ἐὰν ἔμενα ἀκόμη, ὄλες ἢ φροντίδες τοῦ πιστοῦ μου ὑπηρετῆ δὲν θὰ ἦσαν πειὰ ικανὲς να σε σώσουν... Σ' ἐξορκίζω στὸν ἔρωτά μας, φύγε ἀμέσως γιὰ τὴν Ἀγγλία. Κι' ἂν ἡ μοῖρα δὲ θελήσῃ να συναντηθοῦμε πειὰ ποτὲ, μὴ ξεχνᾷς ὅτι σ' ἀγαπῶ, σ' ἀγαπῶ με ὅλη μου τὴν ψυχὴ, με ὅλο μου τὸ κορμὶ, με ὅλη τὴν ὑπαρξί μου και γιὰ πάντα.»

Ὁ Πώλ με θαρεῖα καρδιά ἐγύρισε κοντὰ στοὺς γονεῖς του. Ἐπῆσε στὴν ἀγκαλιὰ τῆς μητέρας του και τῆς ἐξωμολογήθηκε τὸν πόνο του. Καὶ μόνον τότε, ἀπὸ τὴ μητέρα του, τὴ λαίδη Ἀνριέττα Βερντάιν, ἔμαθε ὁ Πώλ πὼς ἡ ἀξέχαστη ἐρωμένη του ἦταν ἡ βασίλισσα μιᾶς βαλκανικῆς χώρας.

ELINOR GLYN

ΑΠ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΠΟΙΚΙΛΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Ὁ δικαστὴς ποὺ συμφιλιώνει τὰ ἀνδρόγυνα. Συμβουλές γιὰ τὸ γάμο. Ἡ γλῶσσα τῶν ἰθαγενῶν τῆς Βορείου Ἀμερικῆς κ.λ.π. κ.λ.π.

Ὁ Ἀμερικανὸς δικαστὴς Τομάς Γκράαμ, ὁ ὁποῖος ἔχει γίνῃ περιφημὸς στὴ Καλλιφόρνια γιὰ τὴ μέθοδο με τὴν ὁποία κατορθώνει να συμφιλιώνῃ τὰ διάφορα ἀνδρόγυνα ποὺ πρόκειται να χωρίσουν, δημοσίευσε πρὸ ὀλίγων μηνῶν ἕνα

βιβλίον εἰς τὸ ὁποῖον περιέχονται μεταξὺ τῶν ἄλλων και πολλὰς συμβουλές γιὰ ὄσους μέλλουν να παντρευθοῦν. Ἀπὸ τὶς συμβουλές αὐτὲς τοῦ κ. Τομάς παραλαμβάνουμε τὶς πιὸ πολυτιμὲς, τὶς ὁποῖες ἀσφαλῶς πρέπει ν' ἀκολουθήσῃ κανεὶς ὅταν σκεφθῇ να παντρευτῆ:

1) Μὴ παντρεύῃσαι ποτὲ πολὺ μικρὸς. Φρόντισε πρῶτα να γίνῃς ἱκανὸς να τακτοποιῆς τὶς δικές σου υποθέσεις γιὰ να μπορῆς ὕστερα να τακτοποιῆς και τὶς υποθέσεις τῆς γυναίκας σου.

2) Μὴ παντρεύῃσαι ποτὲ γυναίκα μεγαλύτερῃ σου!

3) Μὴ παντρεύῃσαι ποτὲ τὸν ἄνθρωπο ποὺ δὲν ἀγαπᾷ τὰ ζῶα. Θὰ ἰδῆς πολὺ γρήγορα, ὅτι ὄσοι δὲν ἀγαποῦν τὰ ζῶα, δὲν μποροῦν ν' ἀγαπήσουν οὔτε τοὺς ἀνθρώπους.

4) Ἄν εἶσαι δεσποινίς, μὴ παίρνης ποτὲ γιὰ ἄντρα τὸν νέο ποὺ θὰ ἰδῆς ὅτι χορεύει καλά. Ὅσοι ἔχουν μεγάλη τέχνη στὰ πόδια, δὲν ἔχουν ποτὲ μυαλὸ στὸ κεφάλι!

5) Μὴ παντρεύῃσαι ποτὲ τὸν ἄνδρα ποὺ δὲν παρακολουθεῖ τὴν ἀθλητικὴ κίνησι τῶν ἡμερῶν. Οἱ νέοι ποὺ δὲν δείχνουν κανένα ἐνδιαφέρον γιὰ τὰ σπὸρ, θὰ ἰδῆτε πολὺ γρήγορα ὅτι εἶνε πολὺ ἐγωῖσταί και δὲν ἐνδιαφέρονται παρά μόνον γιὰ τὸν ἑαυτὸ τους!

Σὲ μερικὲς ἀπὸ τὶς φυλὲς τῶν ἰθαγενῶν ἐρυθροδέρμων τῆς Βορείου Ἀμερικῆς, με ἄλλη γλῶσσα συνεννοοῦνται μεταξὺ τους ἡ γυναῖκες και με ἄλλη οἱ ἄνδρες. Ἄλλοι πάλι ἀπὸ τοὺς ἰθαγενεῖς αὐτοὺς γιὰ να ἐκφράσουν τὰς κοινοτέρας σκέψεις, μεταχειρίζονται μακροτάτας περιφράσεις. Γιὰ να πῆ π. χ. ἕνας Ἰνδὸς ὅτι καπνίζει, λέγει: «Ἀναπνέω τὸν καπνὸ τοῦ χόρτου, τὸ ὁποῖον καίγεται μέσα σὲ μιὰ κούφια ράβδος!...» Ἀξιοσημείωτος εἶνε ἐπίσης και ἡ ἀλληγορικὴ φρασεολογία τῶν γλωσσῶν αὐτῶν, ἡ ὁποία εἶνε ἐντελῶς πρωτότυπη και παράδοξη. Τὰ ὀνόματα π. χ. τῶν ἀνδρῶν στὶς φυλὲς αὐτὲς εἶνε: «Ἀρπακτικὸς Λύκος», «Λευκὸς Βούβαλος», «Κόκκινη Ἀρκούδα», «Ματωμένο

Χέρι», «Μαῦρος Καπνὸς» κλπ. Γιὰ τὰ ὀνόματα δὲ τῶν γυναικῶν μεταχειρίζονται τὶς ἐξῆς φράσεις: Τὸ «Κόκκινο Κογχῶλι», τὸ «Μυρωμένο Λουλούδι», τὸ «Κρύσταλλο τοῦ Βράχου», τὸ «Ἄσπρο Σύννεφο», ἢ «Διαυγὴς Πηγὴ», ὁ «Πολικὸς Ἀστὴρ». Τὸ ἴδιο συμβαίνει και με τοὺς μῆνες. Ὁ Ἀπρίλιος π. χ. λέγεται ἢ «Σελήνη τῆς φράουλας», ὁ Νοέμβριος ἢ «Σελήνη τῶν Βουβάλων», ὁ Ἰανουάριος ἢ «Σελήνη τῶν χηνῶν» κ.τ.λ.

ΜΟΝΟΝ ΤΟ «ΜΠΟΥΚΕΤΟ»

ἀγοράζει, εἰς ἀπολύτως ἰκανοποιητικὰς τιμὰς, παλαιὰ βιβλία, ἐφημερίδας και περιοδικὰ, πρὸ τοῦ 1900, διάφορα φυλλάδια, παλιὰς φωτογραφίαις, εἰκόνες, ἔγγραφα κτλ. κτλ. Πληροφορία: Γραφεῖα «Μπουκέτο», Γερμανοῦ Παλαιῶν Πατρῶν 5, Κηπὸς Κλανθιδῶνος, 3—9 μ. μ. καθ' ἐκάστην και τὰς Κυριακάς.